

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, proti odporcovi: **F., s.r.o., O.**, v konaní o návrhu na uznanie vykonateľnosti rozhodnutia Hlavného colného úradu Békéscsaba č. 52100C7U002760 zo dňa 14.9.2007, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp 33/2009-30 zo dňa 13.3.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp 33/2009-30 zo dňa 13.3.2009 **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zastavil s poukazom na § 103 v spojení s § 104 ods. 1 veta prvá OSP konanie o návrhu navrhovateľa o uznanie vykonateľnosti rozhodnutia č. 52100C7U002760 zo dňa 14.9.2007 vydaného Hlavným colným úradom Békéscsaba, z dôvodu nesplnenia podmienok v zmysle § 6 ods. 3 a 4 zákona č. 446/2002 Z. z. o vzájomnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok (ďalej len „zákon č. 446/2002 Z. z.“) a podmienok v zmysle § 250w ods. 1 OSP. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie a žiadal uznať vykonateľnosť predmetného cudzieho rozhodnutia dôvodiac ustanoveniami čl. 25 ods. 1 a 2 Smernice Komisie č. 1179/2008/ES a ustanoveniami § 6 ods. 5 a ods. 8 písm. b/ zákona

s tým, že žiadosť o vymáhanie sa môže vzťahovať aj na viaceré pohľadávky dlžníka. Vyjadril názor, že suma 1.500 € sa viaže k podanej žiadosti o vymáhanie a nie k samostatným pohľadávkam – rozhodnutiam, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu treba potvrdiť i keď z iných dôvodov.

Navrhovateľ podaním zo dňa 22.1.2009, predloženým krajskému súdu dňa 29.1.2009, na základe žiadosti Colnej a finančnej stráže, Hlavného colného úradu Békéscsaba zo dňa 28.7.2008 o vymáhanie pohľadávky dlžníka – odporcu, žiadal krajský súd o vydanie rozhodnutia o vykonateľnosti 79 cudzích správnych rozhodnutí podľa § 250w a nasl. OSP, a to rozhodnutí Hlavného colného úradu Békéscsaba, týkajúcich sa pohľadávok celkovo vo výške 31.054.580 HUF (119.723,96 €).

Krajský súd konanie o návrhu na uznanie vykonateľnosti zastavil z dôvodu, že rozhodnutie Hlavného colného úradu Békéscsaba č. 52100C7U002760 zo dňa 14.9.2007, ktorého uznanie vykonateľnosti bolo predmetom konania pred krajským súdom pod sp. zn. 3Sp 33/2009, sa týka len pohľadávky v sume 233.006 HUF (898 €), pričom v zmysle § 6 ods. 8 písm. b/ zákona príslušný správny orgán Slovenskej republiky nemôže pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky nepresahujúcej sumu 1.500 €.

Problematiku vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok upravovala Smernica Rady 76/308/EHS z 15.3.1976 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení, ktorú do slovenského právneho poriadku prebral zákon č. 446/2002 Z. z.

Dňom 15.12.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 466/2009 Z. z. o medzinárodnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 466/2009 Z. z.), ktorý nahradil dovtedy platný a účinný zákon č. 446/2002 Z. z. a ktorým bola do slovenského právneho poriadku transponovaná Smernica

Rady 2008/55/ES z 26.5.2008 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení.

Podľa § 19 zákona č. 466/2009 Z. z. sa podľa ustanovení tohto zákona postupuje aj, ak príslušný orgán členského štátu alebo príslušný orgán zmluvného štátu doručil žiadosť podľa § 6 až 8 alebo § 10 do 14. decembra 2009 a poskytovanie, požadovanie a prijímanie medzinárodnej pomoci pri vymáhaní pohľadávky bude prebiehať po 14. decembri 2009.

Podľa § 3 zákona č. 466/2009 Z. z. medzinárodná pomoc pri vymáhaní pohľadávky sa vo vzťahu k

a) členským štátom vzťahuje na pohľadávky týkajúce sa

1. dane z príjmov,
2. dane z nehnuteľností,
3. dane z dedičstva, dane z darovania, dane z prevodu a prechodu nehnuteľností,
4. dane z pridanej hodnoty,
5. spotrebnej dane z liehu, spotrebnej dane z vína, spotrebnej dane z piva, spotrebnej dane z tabakových výrobkov, spotrebnej dane z minerálneho oleja,
6. daní ustanovených v členskom štáte, ktoré majú rovnaký alebo podobný charakter ako dane uvedené v prvom až piatom bode,
7. dane z poistného,
8. rovnakých alebo obdobných daní, ako je daň z poistného,
9. dovozného cla,
10. vývozného cla,
11. úroku, sankčného úroku, pokuty, penále alebo nákladov súvisiacich s pohľadávkami na daniach uvedených v prvom až ôsmom bode a úroku, kompenzačného úroku, úroku z omeškania, pokuty alebo nákladov súvisiacich s pohľadávkami na cle uvedených v deviatom a desiatom bode, okrem sankcií podľa osobitných predpisov, 6)
12. náhrad, intervencií a iných opatrení tvoriacich súčasť systému celkového alebo čiastkového financovania Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka vrátane súm inkasovaných v súvislosti s týmito činnosťami,
13. odvodov a iných poplatkov upravených podľa spoločnej organizácie trhu pre sektor cukru,

14. úroku, pokuty, penále a nákladov súvisiacich s pohľadávkami podľa bodov 12 a 13 okrem sankcií podľa osobitných predpisov, 6)

b) zmluvným štátom vzťahuje na pohľadávky týkajúce sa daní, cla alebo iných platieb dohodnutých medzinárodnou zmluvou.

Podľa § 9 zákona č. 466/2009 Z. z. pohľadávka členského štátu sa vymáha rovnako ako pohľadávka Slovenskej republiky a vymáha sa v eurách (ods. 1)

Na účely vymáhania pohľadávky sa exekučný titul členského štátu odo dňa doručenia úplnej žiadosti podľa § 8 považuje za exekučný titul vydaný podľa osobitného predpisu, ak v odseku 4 nie je ustanovené inak; ustanovenia osobitného predpisu (§ 250w až 250y Občianskeho súdneho poriadku) o uznávaní vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov sa nepoužijú (ods. 3).

Ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu, (*zákon č. 233/1995 Z.z. – Exekučný poriadok*) vykonateľnosť exekučného titulu uznáva podľa osobitného predpisu príslušný súd (ods. 4).

Podľa odvolacieho súdu je zrejmé, že rozhodnutie, ktorého uznania vykonateľnosti sa navrhovateľ domáhal, je bez ďalšieho vykonateľným exekučným titulom a pre účely uznania jeho vykonateľnosti sa nepostupuje podľa šiestej hlavy piatej časti OSP (§ 250w až 250y OSP) a preto nebolo ani potrebné konať o uznaní vykonateľnosti predmetného rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil uznesenie krajského súdu o zastavení konania o uznanie vykonateľnosti ako vo výroku vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 246c ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. apríla 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová